

בפני: ראש ההרכב – נצי"ם רקפת לוי גורדון
השופטת – סגן ניצב תמר עמית
השופט – סגן ניצב עמית בר אילן

**המפקח הכללי
באמצעות מחלקת משמעת**

נגד

הנאשם: רס"ם חגית אמיגא

גזר - דין

כללי

1. הנאשמת, ראש צוות חקירות אלמ"ב בתחנת ראשון לציון במועד הרלוונטי לכתב האישום, הורשעה על פי הודאתה בהתנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בהן הודתה הנאשמת והורשעה:
- א. במועד הרלוונטי לכתב האישום היה מצוי המתלונן בסכסוך מתמשך עם אשתו. במהלך חודש ספטמבר 2015 הגישה האישה תלונה בגין איומים כנגד המתלונן. עקב התלונה נפתח תיק פל"א שנחקר בצוות האלמ"ב אשר עליו הייתה אמונה ומפקחת הנאשמת מתוקף תפקידה. בשל התלונה נחקר המתלונן באזהרה וכן נגבתה ממנו עדות. בהמשך, ביקשה האשה לבטל את התלונה כנגד המתלונן ובמהלך אותו החודש נסגר התיק כנגד המתלונן.
- ב. במועד שאינו ידוע למאשים כחודשיים לאחר החקירה, שלחה הנאשמת למתלונן הודעה באמצעות אפליקציית ה"WhatsApp" שבה שאלה אותו, האם הוא מכיר גמ"ח כספים מאחר ולדבריה היא "לחוצה בכסף" וכי אינה יכולה לקחת הלוואה מהבנק, לדבריה היא אף לקחה הלוואות בשוק האפור ועומדים "לזרוק אותה מהבית".
- המתלונן השיב לנאשמת כי ינסה לברר לה לגבי הלוואה מגמ"ח אצל חבר שהוא מכיר, לאחר שברר אצל אותו חבר והלה אמר לו כי אין כסף בגמ"ח, חזר המתלונן לנאשמת ואמר לה כי אין כסף בגמ"ח.

ג. בהמשך לאמור לעיל, אמרה הנאשמת למתלונן כי היא חייבת כסף, יש לה אח אחד והיא נמצאת אתו בתביעה על ירושה, המתלונן ריחם עליה ושאל אותה כמה כסף היא צריכה והיא השיבה לו כי היא צריכה סכום של 20,000 ש"ח בדחיפות כי "אין לה מה לאכול", המתלונן השיב כי יבדוק כיצד יוכל לעזור לנאשמת. במועד שאינו ידוע למאשים לקראת סוף שנת 2015, נפגש המתלונן עם הנאשמת והלווה לה סכום של 12,000 ש"ח, אותו נתן לה במזומן במעטפה (להלן: "הלוואה").

ד. במועד שאינו ידוע למאשים כשנה לערך לאחר מתן הלוואה, התקשר המתלונן לנאשמת בטלפון, ובקש ממנה להחזיר לו את הלוואה. בתחילה אמרה הנאשמת למתלונן כי סברה שמדובר בגמ"ח ולכן היא חשבה שלא צריך לפרוע את הלוואה, לאחר מכן היא התחמקה מלהחזיר את הכסף למתלונן בתירוצים שונים ומשונים. במועד שאינו ידוע למאשים בסמוך לחודש 10/2018, פרעה הנאשמת את הלוואה.

ה. בכך שפנתה אל המתלונן כאמור, נטלה ממנו הלוואה ונמנעה מלפרוע אותה כאמור לעיל, התנהגה הנאשמת באופן שאינו הולם שוטר.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. בפתח דבריו ציין התובע כי מדובר בכתב אישום חמור היות שכל שוטר, בוודאי שוטר ותיק ומנוסה ועל אחת כמה וכמה ראש צוות חקירה באלמ"ב, כנאשמת, אמור לדעת שאין זה הולם ליצור קשר עם אדם שהיה מעורב בחקירה ולבקש ממנו הלוואה. בהתייחס לנאשמת ציין כי הערכותיה התקופתיות טובות מאוד, רישומה המשמעותי כולל הרשעה בתיק ביד"ם 12/18 בו התייחס בית הדין לחובה של שוטר לנהוג בהעדר משוא פנים, בשיקול דעת ובאובייקטיביות וכי העדר משוא הפנים צריך לבוא לידי ביטוי הן במעשה והן בנראות. התובע ציין כי בניגוד לאירוע שם המקרה שלפנינו בוצע על רקע מניע אישי של קבלת הלוואה. עולה משני המקרים כי הנאשמת הפעילה שיקול דעת שגוי וגם אם הרקע הוא מצוקה כלכלית לא ראוי היה לפתרה בקבלת הלוואה מהמתלונן. לסיכום דבריו, לאור עברה המשמעותי ובשקלול חומרת העבירה אל מול כלל הנסיבות וטיב שירותה של הנאשמת עתר התובע להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת לתקופה של שישה חודשים מתוכם חודשיים בפועל. כתימוכין לעתירתו הפנה לתיקי ביד"ם 1/12, 73/18 ו- 36/19. על פי סימולציית שכר עולה כי המשמעות הכספית של הורדה בדרגה עומדת על סך של כ-1,178 ש"ח בחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. מטעם ההגנה הגיע להעיד כעד אופי מת"ח רחובות - מפקדה של הנאשמת מזה כחצי שנה בתפקידה כאחראית היומן בתחנה. לדבריו, הנאשמת עשתה סדר ביומן התחנה שכולל ניהול חמישה יומנאים, ניהול קבלת הקהל, ארון הנשק ומתן שירות לאזרחים הבאים לתחנה. עוד הוסיף המת"ח כי תפקיד היומנאי בתחנה הוא חשוב מאין כמוהו שכן זהו המפגש הראשוני של אזרח עם התחנה ויש בו כדי להשפיע על חוויית הביקור בתחנה. הנאשמת צלחה מספר לא מועט של תרגילים ארציים ומחוזיים בתחום השירות וגישתה השירותית והנעימה אף באה לידי ביטוי במכתבי תודה שהוא מקבל מאזרחים.

5. בפתח דבריו ציין הסנגור את הגינותו של התובע. עוד הדגיש כי במקרה זה ההגנה לא פנתה וביקשה מהתביעה הנחות ולא ניהלה את התיק אלא הנאשמת בחרה להודות בכתב האישום ככתבו וכלשונו. הסנגור הבהיר כי כבר בחקירתה במח"ש הסכימה הנאשמת עם החוקר, הודתה שעשתה טעות והסבירה : "בחיים לא הייתי עושה משהו בניגוד למערכת, אם הייתי יודעת שזה ממנו ולא מגמילות חסדים לא הייתי לוקחת..." הסנגור סיפר על הרקע להגשת התלונה ולפיו הנאשמת נרדפה על ידי אחר שעשה לה שיימינג בכל העיר ואשר הניע את המתלונן להגיש את התלונה נגדה. עוד ציין הסנגור כי המתלונן סיפר בעדותו כי הנאשמת לא ידעה שהכסף שנתן לה היה שלו וכי הוא לא הסביר לה שיש להחזיר כסף גם לגמ"ח. חרף מצבה הכלכלי הקשה הנאשמת עשתה כל מאמץ והשיבה את הכסף למתלונן. באשר לנאשמת מדובר בשוטרת המשרתת מזה 22 שנים, אם חד הורית שמגדלת לבדה שלושה ילדים. היא מצטערת ומכה על חטא ולמדה את הלקח. חרף השבר הנפשי העמוק תפקודה לא נפגע, כעולה מדברי מפקדה ומאסופת מכתבי תודה והערכה שקיבלה ממפקדיה לאורך השנים. הנאשמת שוטרת מנוסה ומקצועית מאוד שיכולה ונכונה להמשיך לתרום למערכת ומשכך עתירת הגנה היא להושיט לה יד ולתת לה אור בכיוון הנכון בו היא פוסעת.
6. הנאשמת בדבריה לפנינו הביעה חרטה ולקחה אחריות על המקרה. היא סיפרה על מסכת הרדיפות שעברה מצד אותו אדם שהכפיש את שמה ועל תלונות שהגישה נגדו ואשר לדבריה לא טופלו. עוד סיפרה כי בעקבות המקרה ישבה בבית עשרה חודשים וכשהושבה לעבודה לא חזרה לתפקידה. חרף זאת בכל תפקיד שנתנו לה עשתה מעל ומעבר, היא ירדה בשכרה וגם בשלב המקצועי. הנאשמת סיפרה כי נכון לקרות האירוע פנתה לקבלת סיוע ממחלקת הרווחה במשטרה אך הסיוע לא אושר לה וכי הצליחה להחזיר את ההלוואה כשקיבלה כספי קרן השתלמות. לדבריה, גם כיום מצבה הכלכלי קשה וכל פגיעה קטנה תשפיע עליה.

דיון

7. במקרה שלפנינו הנאשמת פנתה למתלונן, שנחקר בגין תלונת אלמ"ב בצוות שתחת פיקודה, בנוגע לעניין אישי ופרטי שלה וביקשה את עזרתו בקישורה לגמ"ח לשם קבלת הלוואה לאור מצוקה כלכלית אישית, ובהמשך אף קיבלה מהמתלונן עצמו סכום כסף רב (12,000 ש"ח) במזומן. ואם לא היה די בחומרת ההתנהלות המתוארת לעיל, התחמקה המתלוננת מלהשיב למתלונן את כספו בתירוצים שונים ורק בחלוף פרק זמן ממושך של כשלוש שנים השיבה לו את כספו. בכל צעד ושעל המתוארים לעיל כשלה הנאשמת בהתנהלותה, ונפרט.
8. במקרה דנן חומרה יתרה יש לפניית הנאשמת למתלונן שכן מדובר בחשוד בתיק חקירה שנחקר בצוות החוקרים שתחת פיקודה, שמחויב לשמור על אובייקטיביות מלאה והעדר משוא פנים בניהול תיקי החקירה. נכון אמנם שהנאשמת פנתה אל המתלונן לאחר שתיק החקירה נגדו נסגר כשבתיק מצויה בקשת אשת המתלונן לסגור את התיק נגדו, כך, שאין לומר שנפל פגם בטיפול בתיק החקירה עצמו, אך אין ספק שמרגע שהנאשמת יצרה קשר

אישי עם המתלונן היא הפרה את חובת האובייקטיביות והעדר משוא הפנים בבחינת צופה פני עתיד ובכך הפרה את חובתה כלפי אשת המתלונן וכלל הציבור.

9. מקצועיות השוטר כוללת לא רק בסיס ידע מעודכן ומיומנויות לביצוע התפקיד אלא גם הבנת משימות הארגון ויעדיו. שמירה על אובייקטיביות והעדר משוא פנים הם תנאי בסיסי והכרחי לחקר האמת ולמתן טיפול משטירתי ראוי ומקצועי. עוד יש להדגיש כי התנהלות שלוקה במשוא פנים במקרה כלשהו עלולה אף להטיל צל כבד על כל התנהלות השוטר שכן מדובר בפגם שיורד לשורש ביצוע התפקיד.

10. לענייננו, חומרה נוספת רואים אנו בעובדה שהנאשמת לא היססה לקחת מהמתלונן כסף, כסף שמבחינתו היווה הלוואה ומבחינתה, כפי שעולה מכתב האישום, נשא אופי של גמילות חסדים שאין להשיבה. תהא המצוקה האישית קשה ככל שתהא לא ניתן להצדיק התנהלות שכזו. עצם לקיחת הכסף מהמתלונן, שכאמור, הקשר עימו נוצר בעקבות תיק החקירה, הוא נגוע ופסול, מעורר חשש לניקיון כפיים וטוהר מידות, גם מקום שהנאשמת בפועל לא הייתה חוטאת באלה, בבחינת הצדק צריך לא רק להיעשות אלא גם להיראות. במעשיה פגעה הנאשמת באופן בוטה לא רק באמון הציבור אלא גם באמון שנתן בה הארגון.

11. למרבה הצער, הכשל החמור מכולם עוד לפנינו והוא התחמקותה מלהשיב את הכסף למתלונן בתירוצים שונים ומשונים. גם אם נניח לטובת הנאשמת כי סברה בתום לב שהכסף ניתן לה במסגרת גמילות חסדים הרי משהובהר לה כי מדובר בהלוואה שיש להשיב ראוי ומצופה היה ממנה לעשות כן ביושר, בהגינות ובהקדם האפשרי. אמנם שמענו מפי המתלוננת כי לא היה באפשרותה להשיב את הסכום עד שנפתחה קרן השתלמות אך אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה שכן לא יעלה על הדעת שהמתלונן, שביקש את כספו בחזרה נאלץ להמתין פרק זמן כה ממושך עד לקבלת כספו בחזרה. התנהלות הנאשמת מעוררת תחושות קשות ושאת נפש ויש בה כדי להטיל צל כבד על כל לובשי המדים.

12. אל מול כל אלה, בבואנו לגזור את הדין עלינו לשים על כפות המאזניים גם את הנימוקים לקולא ובראשם את הודאתה של הנאשמת, לקיחת האחריות המלאה, החרטה והפנמת הכשל. עוד נתנו דעתנו לטיב שירותה המקצועי והמיטבי לאורך השנים כפי שעולה מדברי המת"ח, מאסופת תעודות ההערכה וההוקרה שהוצגו בפנינו ומהערכותיה התקופתיות המצוינות לאורך שנים בהן הוערכה בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2". עברה המשמעת של הנאשמת כולל שני רישומים משמעתיים ישנים של העמדה לדין בפני דן יחיד שאחד כלל לא הוצג לפנינו והשני משנת 1999, והרשעה בתיק ביד"ס 12/18 מחודש נובמבר 2018 בגין אירוע משנת 2017 שעניינו התייצבות בבית משפט לטובת אחד מבני הזוג בעניינם נוהלו תיקי חקירה. עוד יש לציין כי בעקבות התיק דנן הועברה הנאשמת מתפקידה בחקירות לתפקיד מנהלי ביחידת האיתורים בהוצאה לפועל ולאחר מכן כפי ששמענו בדיון זה הועברה לתפקיד של יומנאית, תפקיד בגינו ירדה בשכר ובסיווג המקצועי. כן נתנו ליבנו למצבה האישי, הנפשי והכלכלי הלא פשוט.

13. תכלית הדין המשמעתי היא כפולה להגן על הארגון, תדמיתו ואמון הציבור בו ולהעביר מסר מרתיע לכלל השוטרים לבל יעברו עבירות משמעת ובמקרה דנן יש להעביר מסר

ברור בדבר הפסול שבהתנהגות מעין זו. עם זאת, יש לדון כל מקרה לגופו ואל מול חומרת המעשה יש לשים על כפות המאזניים את הנימוקים לקולא כמפורט לעיל ולפנים משורת הדין מפאת המצב הכלכלי הקשה מצאנו להקל ברכיב הענישה הכולל גם מרכיב כספי ולהסתפק בתקופה הקצרה של ההורדה בדרגה לה טענה התביעה וחרף זאת להשית על הנאשמת תקופה ממושכת יותר של עונש על תנאי.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים :

- **נזיפה חמורה.**
- **הורדה בדרגה אחת לתקופה של שנה מתוכה חודשיים בפועל ועשרה חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנה מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה של התנהגות בלתי הולמת לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 ותורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.**

ניתן והודע היום, כ"ט בטבת תש"פ, 26.1.20, בנוכחות הצדדים ובהעדר השופט סני"ץ עמית בר אילן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט	ראש ההרכב	שופט
סני"ץ תמר עמית	נצ"ם רקפת לוי - גורדון	סני"ץ עמית בר אילן